

- Калоян - Дойдох да се обогуваме...
- Ефросина - Заминаваш ли? Къде?
- Калоян - Нима мога да замина? Само... няма да се виждаме вече...
- Ефросина - Какво говориш? Какво си намислил?
- Калоян - Знам всичко. Знам, че Исак няма да сключи съюз с кръстоносците. А Фридрих Червената брада вече минава през Сърбия. И ще сторя туй, за което съм се врекъл. *Моят съюз ще обхване братята ми!*
- Ефросина - Ти си безумен! Вашите няма да почнат войната докато си тук...
- Калоян - Ако трябва ще я почнат. И аз не искам да ги спирам.
- Ефросина - Почакай малко... Ден, два. Ще измисля нещо...
- Калоян - Няма време. Тази нощ трябва да се свърши всичко. Или никога...
- Ефросина - Колко бързаш да избягаш от мене, Толкова ли е хубав Търновград? *(Звонене го)*
- Калоян - Хубав е. Или ме пусни да си вървя или кажи какво да правя?
- Ефросина - Ще ти разкажа това, което отдавна съм намислила... Тази вечер Адриан е в Силиври...
- Калоян я хваща за ръката.
- Калоян - Закълни се, че не ме мамаш, Ефросина! Че всичко това не е нагласена клопка.
- Ефросина - Кълна се, Йоанис! В този час моят домоуправител приближава Родосто с писмо до сестра ми...
- Близа Пулхерия.
- Пулхерия - Стратор Теофил. *Калоян донос...*
- Ефросина - Нека влезе.
- Пулхерия излиза.